

ВИСНОВОК

**про наукову новизну, теоретичне та практичне значення дисертації
Сергія Миколайовича Тарасюка на тему «Кримінальний процесуальний
механізм забезпечення конституційних прав особи при проведенні в її житлі
чи іншому володінні слідчих (розшукових) дій», поданої за здобуття ступеня
доктора філософії з галузі знань 08 «Право»
за спеціальністю 081 «Право»**

Обґрунтування вибору теми дослідження. Соціально-економічні проблеми в Україні, міграція населення, у тому числі й криміногенного елемента, складний період реформування правоохоронних органів, їх адаптація до нових викликів негативно впливають на динаміку злочинності. У зв'язку з цим, а також через зростання кількості вчинених кримінальних правопорушень на фоні невеликого відсотка їх розкриття постає нагальне питання щодо як своєчасного виявлення, припинення, розкриття, якісного розслідування вчинених кримінальних правопорушень, так й дотримання і забезпечення конституційних прав осіб під час проведення процесуальних дій. Особливо гостро це питання порушується під час перебігу слідчих (розшукових) дій, у тому числі й тих, що проводяться в житлі чи іншому володінні особи.

Слідчі (розшукові) дії у житлі чи іншому володінні особи (далі – С(Р)Д у житлі особи) є одними з найбільш ефективних процесуальних дій, що спрямовані на збирання, перевірку, оцінку доказів, викриття підозрюваних у вчиненні кримінальних правопорушень, але при цьому суттєво обмежують конституційні права осіб, у яких проводяться, а саме право на недоторканність житла чи іншого володіння, невтручання в приватне життя, недоторканність права власності. Суворе дотримання норм закону при провадженні С(Р)Д у житлі особи забезпечує, з одного боку, їх ефективність, а з іншого – дотримання гарантованих Конституцією України прав та законних інтересів осіб, залучених до участі в слідчій дії, допустимість зібраних у провадженні доказів. Реалізація цих вимог передусім спрямована на виконання завдань кримінального провадження.

З метою підвищення рівня охорони та захисту конституційних прав й законних інтересів осіб, у житлі яких проводяться С(Р)Д чи які залучаються до їх проведення, недопущення свавілля з боку органів розслідування особливе значення має кримінальний процесуальний механізм забезпечення конституційних прав при проведенні відповідних дій, створення оптимальної моделі їх нормативного регулювання, посилення правової захищеності учасників слідчої дії. Разом з тим, як свідчить слідча та судова практика, під час проведення С(Р)Д у житлі особи існує чимало негативних чинників, які створюють потенційну загрозу конституційним правам особи (осіб), у якої (яких) проводяться дані дії. Непоодинокими є випадки неправомірного обмеження прав та законних інтересів даних осіб, психічного тиску на них, залякування, фальсифікації доказів, необґрунтованого проведення дій або їх проведення під виглядом інших слідчих дій. Крім того, законом недостатньо

врегульовано порядок звернення слідчого до слідчого судді з клопотанням про проведення огляду, слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні, відсутнє чітке визначення учасників відповідних слідчих дій, перелік їх прав та обов'язків, не визначено форми отримання згоди проживаючих у житлі осіб на проведення в ньому огляду, слідчого експерименту, допиту, пред'явлення для впізнання, освідування, кола таких осіб, не встановлено додаткових спеціальних гарантій захисту прав й законних інтересів учасників С(Р)Д у житлі особи.

Досліджувана проблема була й є предметом вивчення для багатьох учених. В Україні тою чи іншою мірою ці питання висвітлювалися в наукових працях таких учених, як: С. Є. Абламський, Ю. П. Аленін, Р. М. Білокінь, О. В. Верхогляд-Герасименко, О. І. Галаган, В. Г. Гончаренко, І. В. Гора, Ю. М. Грошевий, В. Г. Дрозд, О. М. Калачова, О. В. Капліна, В. А. Колесник, О. Б. Комарницька, О. П. Кучинська, Л. М. Лобойко, В. Г. Лукашевич, Г. М. Мамка, В. Т. Маляренко, М. М. Мікуліна, Н. С. Моргун, О. В. Музиченко, О. Ф. Нагорська, В. В. Назаров, А. О. Нечваль, В. Т. Нор, Т. В. Омельченко, М. А. Погорецький, С. О. Старенький, О. Ю. Татаров, В. М. Тертишник, Л. Д. Удалова, Ж. В. Удовенко, К. Г. Фетисенко, Ю. М. Чорноус, В. П. Шибіко, О. Г. Шило, М. Є. Шумило та ін. Водночас дослідження й аналіз кримінального процесуального законодавства України, літературних джерел, статистичних матеріалів, судово-слідчої практики дозволяє стверджувати щодо необхідності подальшої оптимізації процесуальних механізмів, які б реально забезпечували неухильне додержання прав та законних інтересів осіб, у яких провадяться чи які залучаються до проведення С(Р)Д у житлі, та створює нагальну потребу розробки науково обґрунтованих пропозицій щодо вдосконалення норм кримінального процесуального законодавства України та практики його застосування.

Наведені обставини зумовили вибір та актуальність теми, структуру і зміст дисертаційної роботи.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, грантами.

Дисертаційне дослідження відповідає Стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015–2020 роки, затвердженій Указом Президента України від 20 травня 2015 р., Національній стратегії у сфері прав людини, затвердженій Указом Президента України від 25 серпня 2015 р. № 501/2015, затвердженим рішенням від 3.03.2016 р. Національної академії правових наук України Пріоритетним напрямом розвитку правової науки на 2016–2020 роки в частині Правових механізмів забезпечення і захисту прав та свобод людини (п. 4 – удосконалення правових механізмів забезпечення прав і свобод людини та громадянина). Дослідження здійснено відповідно до плану науково-дослідницьких робіт Академії адвокатури України на 2013–2018 роки (п. 3 плану «Захист конституційних прав людини і громадянина в Україні»). Тему дисертації затверджено на засіданні вченої ради Академії адвокатури України (протокол №6 від 20.02.2018), змінено Вченою радою Академії адвокатури України (протокол № 8 від 21.03.2019) та уточнено Вченою радою Академії адвокатури України (протокол № 7 від 27.02.2020).

Мета і завдання дослідження. Метою дослідження є комплексний аналіз, обґрунтування і розробка положень теоретичного та практичного характеру, пов'язаних з визначенням ролі, правової природи С(Р)Д у житлі особи, визначення специфіки кримінального процесуального механізму забезпечення конституційних прав під час їх проведення, розробка на цій основі рекомендацій з удосконалення кримінального процесуального законодавства України.

Для досягнення цієї мети автор визначив такі основні *задачі*:

- з'ясувати роль, значення та особливості реалізації під час проведення С(Р)Д у житлі особи таких конституційних прав як право на недоторканність житла, невтручання в особисте і сімейне життя, недоторканність права власності, специфіку їх обмеження при проведенні відповідних дій;

- дослідити процесуальний порядок проведення С(Р)Д у житлі особи, виокремити їх доктринальні та прикладні проблеми і запропонувати шляхи їх вирішення;

- вибудувати та розкрити систему суб'єктів, які мають право на проведення С(Р)Д у житлі чи залучаються до їх проведення, дослідити та узагальнити їх права та обов'язки при проведенні відповідних дій;

- охарактеризувати процесуальні умови проведення С(Р)Д у житлі особи, виявити причини порушень законності під час проведення відповідних дій;

- визначити зміст та структуру механізму забезпечення конституційних прав особи при проведенні в її житлі чи іншому володінні С(Р)Д;

- визначити роль та проаналізувати алгоритм дій прокурора під час здійснення нагляду за проведенням С(Р)Д у житлі особи;

- дослідити сутність судового контролю в механізмі захисту конституційних прав при проведенні С(Р)Д у житлі особи;

- розкрити зміст діяльності захисника та алгоритм його дій щодо захисту конституційних прав особи під час проведення С(Р)Д у житлі особи;

- сформулювати рекомендації та пропозиції з унесення змін і доповнень у чинне кримінальне процесуальне законодавство України, спрямовані як на підвищення ефективності проведення С(Р)Д у житлі особи, так й належне забезпечення конституційних прав під час їх проведення.

Об'єкт дослідження – суспільні відносини, які виникають у правотворчій і правозастосовчій діяльності сторін обвинувачення та захисту, слідчого судді, що пов'язані з проведенням С(Р)Д у житлі особи та забезпеченням конституційних прав осіб, у яких вони провадяться.

Предмет дослідження становить кримінальний процесуальний механізм забезпечення конституційних прав особи при проведенні в її житлі чи іншому володінні слідчих (розшукових) дій.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети в роботі використано загальнонаукові та спеціальні методи, які допомогли найбільш оптимально врахувати специфіку об'єкта і предмета дослідження, зокрема: методи формальної логіки (аналіз, синтез, дедукція, аналогія) – для детального з'ясування змісту досліджуваних питань (розділи 1–3); спеціально-правові методи, передусім, порівняльно-правовий – під час аналізу наукових категорій,

визначень і підходів (у всіх розділах дисертації), системно-структурний – для концептуального аналізу поняття та ролі конституційних прав людини, які реалізуються та забезпечуються при проведенні С(Р)Д у житлі особи, з'ясування сутності відповідних дій, кримінального процесуального механізму забезпечення конституційних прав (підрозділи 1.1–1.3, 2.1, 3.1); аналізу, синтезу, класифікації та групування – під час визначення процесуального статусу осіб, які провадять та залучаються до участі в С(Р)Д у житлі особи (підрозділ 2.2); формально-юридичний – з метою дослідження положень кримінального процесуального законодавства, рішень Європейського суду з прав людини, Верховного Суду (розділи 1–3); логіко-нормативний метод та моделювання – для формулювання й обґрунтування доповнень до кримінального процесуального законодавства України (підрозділи 2.1, 2.2, 3.1–3.3); соціологічний – для з'ясування думки працівників органів досудового розслідування, прокуратури щодо проблеми дослідження (підрозділи 2.1, 3.2, 3.3); статистичний – для узагальнення результатів опитування, вивчення матеріалів кримінальних проваджень, правозастосовної та судової практики (розділи 1–3).

Достовірність та обґрунтованість здійсненого дослідження підтверджується *емпіричною базою*, яку складають: результати анкетування 124 професійних суб'єктів кримінального провадження Київської, Черкаської та Житомирської областей (56 слідчих Національної поліції, 28 прокурорів, 40 адвокатів), матеріали 120 кримінальних проваджень, статистичні дані судової влади та Генеральної прокуратури України за 2015–2019 р.р., власний досвід роботи захисником у кримінальних провадженнях.

Нормативно-правову та інформаційну основу дисертації склали Конституція України, КПК України, закони й підзаконні нормативно-правові акти України, рішення Конституційного Суду України, Верховного Суду, Європейського суду з прав людини, законодавства деяких зарубіжних країн.

Теоретичною базою дисертаційної роботи стали наукові праці в галузі теорії права, конституційного та міжнародного права, кримінального процесу.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що дисертація є однією з перших в Україні наукових робіт, у якій з урахуванням норм кримінального процесуального законодавства України комплексно досліджено сутність та роль С(Р)Д у житлі особи, а також кримінального процесуального механізму забезпечення конституційних прав осіб, у яких провадяться відповідні дії, що дозволило обґрунтувати низку нових концептуальних положень і висновків, надати практичні рекомендації та пропозиції з досліджуваних питань. У процесі наукового дослідження отримано наступні наукові результати:

у перше:

– науково обґрунтовано і визначено кримінальний процесуальний механізм забезпечення конституційних прав особи під час провадження в її житлі чи іншому володінні С(Р)Д, до структури якого запропоновано включити такі елементи, як: нормативну основу; суб'єктів владних повноважень, які забезпечують реалізацію чинних процесуальних норм щодо охорони та захисту

прав осіб, у яких провадяться чи які залучаються до проведення відповідних дій; об'єкти (суб'єктивні права, а також охоронювані законом інтереси осіб, у яких провадяться чи які залучаються до проведення С(Р)Д у житлі); процедури реалізації, охорони та захисту конституційних прав особи при проведенні С(Р)Д у її житлі;

– визначено та узагальнено вимоги щодо проведення С(Р)Д у житлі та систематизовано їх на загальні, що становлять основний зміст кримінальної процесуальної характеристики С(Р)Д, та спеціальні, які містять підстави, умови та правила проведення С(Р)Д, що упорядковують процесуальну форму конкретної слідчої дії;

– науково обґрунтовано об'єктивні й суб'єктивні чинники, що позначаються на якості та ефективності С(Р)Д у житлі особи, дотриманні законності та конституційних прав осіб, які залучаються до їх проведення, а також узагальнено порушення законності під час провадження С(Р)Д у житлі особи за такими критеріями, як: порушення закону слідчим при складанні клопотання про проведення слідчої дії; порушення, які допускаються слідчим суддею при розгляді та вирішенні клопотань про проведення С(Р)Д у житлі; порушення процесуального порядку провадження С(Р)Д у житлі; порушення процедури оформлення перебігу і результатів С(Р)Д у житлі особи;

удосконалено:

– доктринальне розуміння таких правових дефініцій, як «конституційні права особи в кримінальному провадженні», «право особи на недоторканність житла», «незаконне проникнення до житла чи іншого володіння особи», «обмеження права власності під час досудового розслідування», «забезпечення конституційних прав особи при проведенні С(Р)Д у житлі особи»;

– обґрунтування законодавчого регулювання С(Р)Д, які можуть бути проведені в житлі чи іншому володінні особи за ухвалою слідчого судді, за добровільною згодою особи, у невідкладних випадках;

– наукові підходи щодо процесуальних умов проведення С(Р)Д у житлі особи, до яких запропоновано віднести законність, обґрунтованість, доцільність та ефективність;

– наукові положення, що стосуються повноважень прокурора під час проведення С(Р)Д у житлі особи, серед яких виокремлено повноваження з попередження порушень законності та конституційних прав учасників С(Р)Д, з виявлення порушень законності та конституційних прав учасників С(Р)Д; з корегування дій органу розслідування під час провадження С(Р)Д;

дістали подальшого розвитку:

– наукові положення щодо форм проникнення до житла чи іншого володіння особи, серед яких виокремлено законні та незаконні форми проникнення;

– теоретичні напрацювання щодо процесуального порядку проведення обшуку в житлі чи іншому володінні особи, таких його етапів, як: прийняття слідчим процесуального рішення про провадження обшуку та складання відповідного клопотання й забезпечення його достатньою обґрунтованістю матеріалами досудового розслідування; отримання погодження прокурора на

звернення до слідчого судді з клопотанням про проведення обшуку; процесуальне закріплення отриманого дозволу слідчим суддею; проведення обшуку відповідно до приписів КПК України; оформлення результатів проведеного обшуку у вигляді протоколу;

– алгоритм здійснення прокурорського нагляду та судового контролю щодо забезпечення законності проведення С(Р)Д у житлі особи;

– теоретичні та практичні положення щодо процедури залучення захисника-адвоката до участі в С(Р)Д у житлі особи, обґрунтування його процесуальних можливостей;

– пропозиції щодо внесення змін і доповнень до статей 36, 40, 42, 107, 164, 173, 223, 233, 234 КПК України, які сприятимуть забезпеченню конституційних прав особи при проведенні С(Р)Д у житлі особи.

Практичне значення одержаних результатів. Викладені в дисертації висновки і пропозиції можуть бути використані в:

– правозастосовчій діяльності судів, прокуратури, адвокатури та органів досудового розслідування – під час процесу формування судової практики в кримінальному провадженні;

– законотворчій діяльності – при внесенні змін і доповнень до КПК України з питань забезпечення конституційних прав людини при проведенні С(Р)Д у житлі чи іншому володінні особи;

– освітньому процесі – для підготовки лекцій, навчальних програм, тестових завдань, відповідних розділів підручників, навчальних посібників і методичних рекомендацій, а також під час проведення різних видів занять з таких дисциплін, як: «Кримінальний процес», «Організація досудового розслідування», «Теорія судових доказів» (акт впровадження Національної академії СБ України від 08 вересня 2020 р.).

Особистий внесок дисертанта. Дисертаційна робота є власним авторським дослідженням, у якому наукові положення, висновки та пропозиції обґрунтовано самостійно в результаті опрацювання значної кількості джерел монографічного, нормативно-правового, правозастосовного характеру, в тому числі судової практики та зарубіжного досвіду.

Апробація результатів дослідження. Дисертацію обговорено та схвалено на фаховому семінарі кафедр кримінального процесу, детективної та оперативно-розшукової діяльності та криміналістики Національного університету «Одеська юридична академія». Основні положення, висновки, пропозиції дисертаційної роботи доповідалися автором і обговорювалися на міжнародних науково-практичних конференціях: «Правові реформи в Україні: реалії сьогодення» (Харків, 19, 20 квіт. 2019 р.); «Захист прав людини: міжнародний та вітчизняний досвід» (Київ, 16 трав. 2019 р.); «Український правовий вимір: пошук відповідей на глобальні міжнародні виклики» (Дніпро, 17 трав. 2019 р.); «Міжнародне та національне законодавство: способи удосконалення»: міжнар. наук.-практ. конф. (Дніпро 3, 4 квіт. 2020 р.).

Публікації. Результати дослідження, сформульовані в дисертації, відображено в 11 наукових публікаціях, серед яких 6 наукових статей – у вітчизняних виданнях, включених МОН України до переліку фахових видань з

юридичних наук, 1 наукова стаття – у зарубіжному науковому правовому виданні, а також 4 тези – у збірниках матеріалів науково-практичних конференцій.

**Список публікацій здобувача за темою дисертації та відомості про
апробацію матеріалів дисертації:**

Наукові статті, у яких опубліковано основні результати дисертаційного дослідження:

1. Тарасюк С. М. Проблемні питання регламентації провадження в житлі чи іншому володінні особи слідчих (розшукових) дій. *KELM*. 2019. № 2 (26). С. 280–296.
2. Тарасюк С. М. Дотримання конституційного права особи на недоторканність її житла та іншого володіння під час проведення слідчих (розшукових) дій: реальність чи ілюзія. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право»*. 2019. № 58. Т. 2. С. 160–164.
3. Тарасюк С. М. Конституційні права як інструмент захисту особи під час проведення в її житлі слідчих (розшукових) дій. *Право і суспільство*. № 5. Ч. 2. 2019. С. 154–161.
4. Тарасюк С. М. Співвідношення конституційних прав на невтручання в приватне життя та недоторканність права власності при проведенні слідчих (розшукових) дій у житлі чи іншому володінні особи. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2019. Випуск 3. Т. 2. С. 215–221.
5. Тарасюк С. М. Роль учасників кримінального провадження у проведенні слідчих (розшукових) дій у житлі чи іншому володінні особи: теорія та практика. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Юриспруденція»*. 2019. № 41. Т. 2. С. 123–127.
6. Тарасюк С. М. Особливості процесуального механізму забезпечення прав особи під час проведення обшуку в її житлі чи іншому володінні. *Приватне та публічне право*. 2020. № 1. С. 105–109.
7. Тарасюк С. М. Проблеми дотримання законності при проведенні слідчих (розшукових) дій у житлі чи іншому володінні особи. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2020. № 1. С. 125–129.

Список публікацій здобувача, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

8. Тарасюк С. М. Верховенство права та законність у кримінальному провадженні. *Український правовий вимір: пошук відповідей на глобальні міжнародні виклики* : міжнар. наук.-практ. конф. (Дніпро, 17 травня 2019 р.), Ун-т митної справи та фінансів, 2019. С. 142–143.
9. Тарасюк С. М. Роль прокурора у дотриманні конституційних прав під час проведення обшуку житла чи іншого володіння особи. *Захист прав людини: міжнародний та вітчизняний досвід* : міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 16 травня 2019 р.) Нац. акад. прокуратури України, 2019. С. 606–609.
10. Тарасюк С. М. Допустимість обмеження конституційних прав особи при проведенні слідчих (розшукових) дій в житлі чи іншому володінні особи. *Правові реформи в Україні: реалії сьогодення* : міжнар. наук.-практ. конф.

(Харків 19, 20 квіт. 2019 р.). Х., 2019. С. 81–83.

11. Тарасюк С. М. Проблемні аспекти допуску захисника-адвоката до участі в проведенні слідчих (розшукових) дій у житлі чи іншому володінні особи. *Міжнародне та національне законодавство: способи удосконалення* : міжнар. наук.-практ. конф. (Дніпро 3, 4 квіт. 2020 р.). Дніпро, 2020. С. 204–208.

Характеристика особистості здобувача. С.М. Тарасюк має вищу юридичну освіту. У 2012 році закінчив Київський національний університет імені Татара Шевченка, отримав диплом спеціаліста за спеціальністю «Правознавство». У 2017 році вступив до аспірантури Академії адвокатури України, в 2020 році закінчив навчання в аспірантурі Академії адвокатури України. З 2015 року працює на посаді керуючого партнера АО «Тарасюк і партнери». Володіє українською, російською, англійською мовами. Має 11 публікацій з проблематики дисертації.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана сучасною науковою мовою, стиль викладання відповідає прийнятному у науковій літературі й забезпечує легкість та доступність сприйняття наукових положень, висновків і рекомендацій дисертаційного дослідження.

Відповідність дисертації вимогам «Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії».

Дисертація відповідає вимогам пп. 9-12 Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 р. № 167 (зі змінами від 21.10.2020 р., № 979).

Загальний висновок. Враховуючи викладене вважаємо, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація **Тарасюка Сергія Миколайовича на тему «Кримінальний процесуальний механізм забезпечення конституційних прав особи при проведенні в її житлі чи іншому володінні слідчих (розшукових) дій»**, відповідає спеціальності 081 «Право», вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 (зі змінами від 03.04.2019 р., № 283), Вимогам до оформлення дисертації, затвердженими наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 р. № 40 (зі змінами від 31.05.2019 р. № 759) та пп 9-12 Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 р. № 167 (зі змінами від 21.10.2020 р., № 979) та рекомендується до захисту на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань **08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»**.

В результаті відкритого голосування учасники засідання фахового семінару в кількості 14 осіб подали голоси «за». Ніхто із учасників фахового семінару не проголосував «проти» рекомендації дисертаційної роботи

С.М.Тарасюка до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді.

ПОСТАНОВИЛИ:

У результаті попередньої експертизи дисертації С.М. Тарасюка та повноти основних результатів дослідження

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації С.М. Тарасюка на тему «Кримінальний процесуальний механізм забезпечення конституційних прав особи при проведенні в її житлі чи іншому володінні слідчих (розшукових) дій».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Сергія Миколайовича Тарасюка відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 (зі змінами від 03.04.2019 р., п. 10 Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 р. № 167 (зі змінами від 21.10.2020 р., № 979).

3. Рекомендувати дисертацію Сергія Миколайовича Тарасюка на тему «Кримінальний процесуальний механізм забезпечення конституційних прав особи при проведенні в її житлі чи іншому володінні слідчих (розшукових) дій» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Результати голосування присутніх на засіданні докторів та кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації: за – 14; проти – немає; утримались – немає.

Рецензент –

доктор юридичних наук, професор
завідувач кафедри кримінального процесу,
детективної та оперативно-розшукової
діяльності Національного університету
«Одеська юридична академія»

Лариса АРКУША

Рецензент –

кандидат юридичних наук, доцент
доцент кафедри кримінального процесу,
детективної та оперативно-розшукової
діяльності Національного університету
«Одеська юридична академія»

Олександр ТОРБАС

